

[Miljøministeren]

Med det vil jeg sige, at vi har nogle kvaliteter her i landet, som vi skal værne om, og som vi fortsat skal beskytte. Derfor er det nødvendigt at gøre noget her i landet, samtidig med at vi naturligvis er nødt til at gøre noget på det internationale plan.

Målsætningen var altså for mig, at vi fik det mest rene land med den mest rene besked. Vi kan også sige det mest grønne land med den mest uspolerede natur, samtidig med at det ses i et samspil med et rimeligt moderne liv. Det er også det, det drejer sig om. Vi skal jo ikke tilbage til det helt gammeldags vadmelsliv eller sådan noget. Vi skal prøve på at kombinere en ordentlig natur- og miljøbeskyttelse med et moderne samfund. Det er det, der er kunsten. Det er det, der er balancen. Det er det, der er udfordringen.

Hvordan kan vi så gøre det? Her vil jeg fremhæve to ting. Den ene er, at vi ansvarliggør. Her er jeg meget enig – naturligvis – i det, den radikale ordfører sagde, nemlig at det er nødvendigt, at vi lægger ansvaret ud, som også andre har været inde på, for hvis vi lægger ansvaret ud, så ansvarliggør vi menneskene. Jeg tror ikke, vi kan løse de her opgaver, hvis ikke alle føler, at de har et ansvar.

Det er rigtigt, at samfundet selvfølgelig skal udstikke nogle overordnede rammer, men jeg tror, det er utrolig vigtigt, også hvis vi ser på den udvikling, der foregår i andre lande, at vi er klar over, at folk selv vil være med til at udstikke de rammer, de vil selv have indflydelse. Det er også derfor, vi har grebet lovgivningsprocessen an på den måde, vi har gjort, at vi har sendt det ud til bred høring, så vi har fået mange synspunkter ind, sådan at vi har kunnet se på de paragraffer, der overlever, men også sådan at vi har kunnet få synspunkter på de forslag, vi har haft.

Det har altså været en – oplever vi selv – meget demokratisk måde at gøre det på, forstået på den måde, at vi har prøvet på at få så mange synspunkter ind som overhovedet muligt, og på basis af de synspunkter har vi så tilrettelagt lovgivningen.

Jeg tror, det er rigtigt, at man kommer med nogle udspil, som selvfølgelig har nogle klare retningslinjer i sig, men at man også er villig til at tage en diskussion med alle de mennesker, som kommer med synspunkter på det, og naturligvis også korrigerer i overensstemmelse

med en række af de synspunkter, der kommer ind.

Det er for mig ansvarliggørelse, og det er for mig demokratiseringsprocesser i praksis, det, at man inddrager folk på den facon.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi naturligvis fra samfundets side på basis af det skal udstikke nogle rammer. Vi skal selvfølgelig også have nogle forbud og nogle påbud og nogle regler. Jeg tror bare, det er vigtigt, at vi har andet end det, at vi også har folk med os.

Det er noget, en af ordførerne har været inde på. Jeg tror, det var den konservative ordfører, der sagde, at det er vigtigt, at vi har deltagere, ikke ofre, i miljøpolitikken. Jeg tror, at det er helt centralt, hvis det skal lykkes, at vi alle sammen oplever, at det er noget, vi er sammen om, at vi ikke føler os som ofre for en eller anden politik, vi kommer med herinde fra Christiansborg eller fra kommunerne eller amterne.

Det har været de grundlæggende tankegange, da vi lavede lovgivningen, og det er også derfor, vi har gjort det på den måde, vi har gjort det på. Det fører frem til, at vi siger, at denne lovgivnings hovedprincipper skal være styrkelse, forenkling og decentralisering. Det er det, det drejer sig om.

Styrkelsen ligger i en lang række af de initiativer, vi har har taget.

Forenklingen indebærer nogen rationalisering. Det er der sådan set ikke noget odiøst i, men det indebærer også en styrkelse, for hvis lovgivningen er så uoverskuelig, at den ikke er til at finde ud af, så svækkes den automatisk.

Decentralisering hænger meget sammen med det, som også den radikale ordfører sagde, at det er nødvendigt at ansvarliggøre, det gør vi ved at decentralisere. Vi mener ikke, at vi kan få de folkevalgte til at arbejde, hvis ikke de har et reelt ansvar. Der er andre folkevalgte end os her på Christiansborg, der skal arbejde, nemlig de folkevalgte i kommunerne og amterne, og de skal naturligvis inddrage alle mulige i det arbejde.

Med disse lidt mere principielle betragtninger skal jeg kommentere lidt, hvad de enkelte ordførere har sagt, i det omfang jeg ikke allerede har været inde på det.

Jeg vil gerne sige tak til fru Dorte Bennedsen for de gode ord til start og også sige tak, fordi fru Dorte Bennedsen synes om fremgangsmåden. Jeg vil også kvittere ved at sige, at det jo